

ВИННИЧЕНКО ВОЛОДИМИР КИРИЛОВИЧ

Винниченко Володимир Кирилович —
український політичний та державний діяч, а
також прозаїк, драматург та художник.

Народився Володимир
Винниченко в 1880 році в місті
Єлисаветграді на Херсонщині в
селянсько-робітничій родині.

З його ім'ям пов'язані найважливіші політичні процеси перших десятиліть ХХ століття. Такі як:

- створення і функціонування впливових національних політичних партій;

- піднесення національно-визвольної боротьби;

- вибуху Української революції;

- відродження нації й національної державності;

-реалізації ідеї соборництва.

В.Винниченко у квітні 1917 року був обраний заступником Голови Центральної Ради М. Грушевського, очоливши вже у червні її виконавчий орган - Генеральний Секретаріат.

Він автор майже всіх декларацій і законодавчих актів УНР. Саме він проголосив I Універсал на 2-му військовому з'їзді 10 червня 1917 року та Декларацію Генерального секретаріату 27 червня 1917 року на пленумі Центральної Ради.

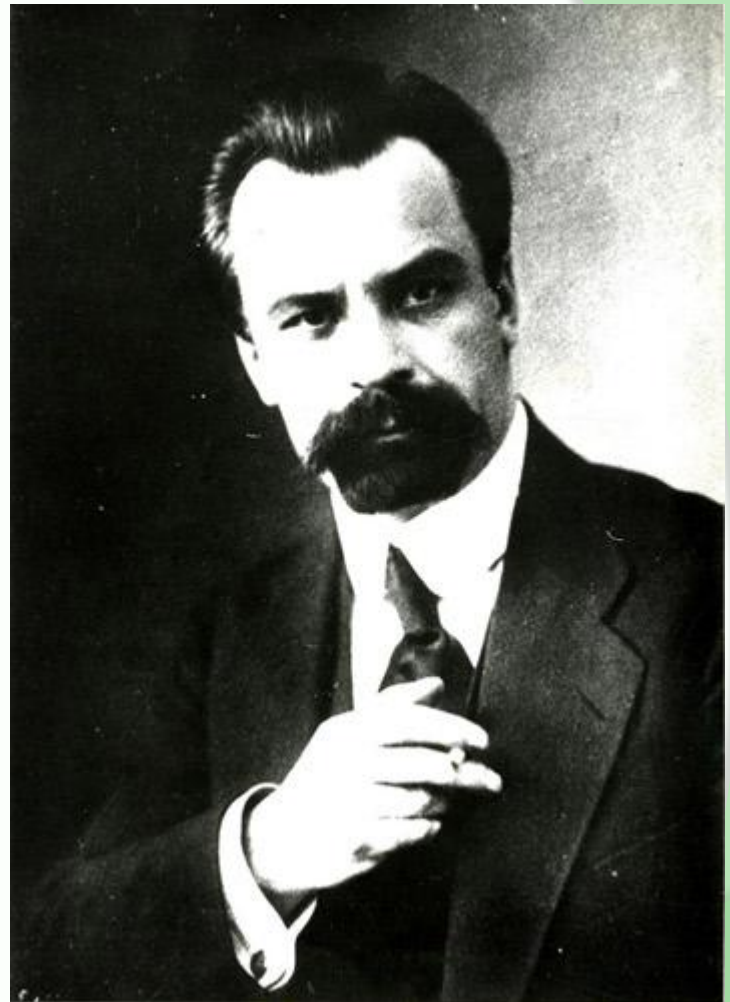
22 серпня 1917 року Центральна Рада ухвалила конституцію УНР. Згодом через виникнення протиріч Винниченко вийшов із уряду. Однак уже менше, ніж через місяць він знову його очолив.

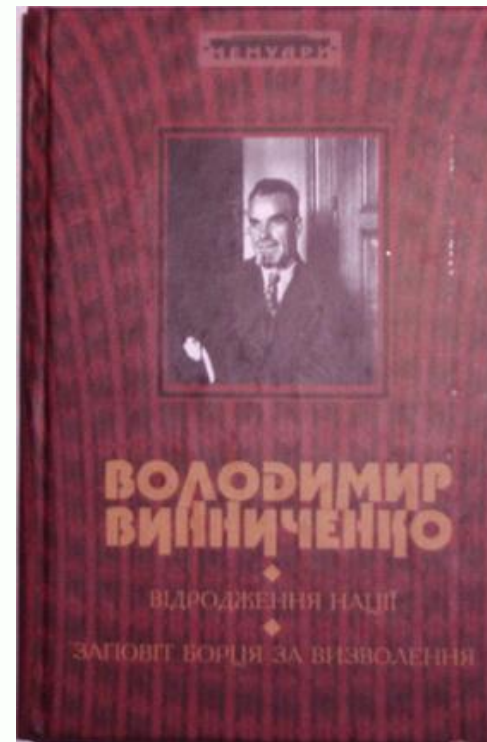

У серпні 1918 року Винниченко очолив опозиційний до гетьманського режиму Павла Скоропадського Український національний союз.

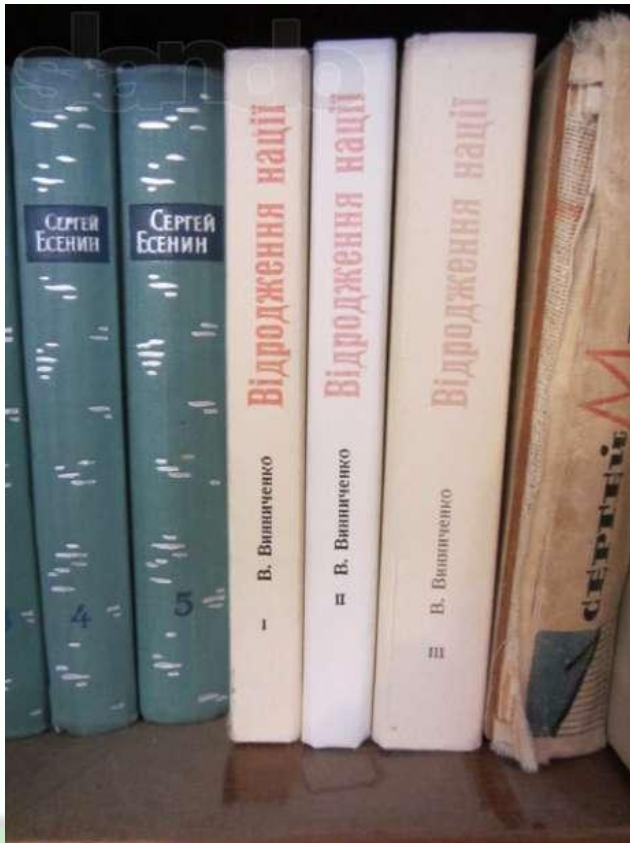
Він наполягав на відновленні УНР, створенні її найвищого органу — Директорії, головою якої став 13-14 листопада 1918 р. Незабаром через суперечності із Симоном Петлюрою Винниченко пішов у відставку та виїхав за кордон.

Емігруючи політична кар'єра Винниченка тривала. У Відні він за короткий час написав тритомну мемуарно-публіцистичну працю «Відродження нації» (Історія української революції.

Цей твір - широкомасштабне полотно, яке є важливим джерелом для вивчення і розуміння складних політичних процесів в Україні періоду збройної боротьби за владу.

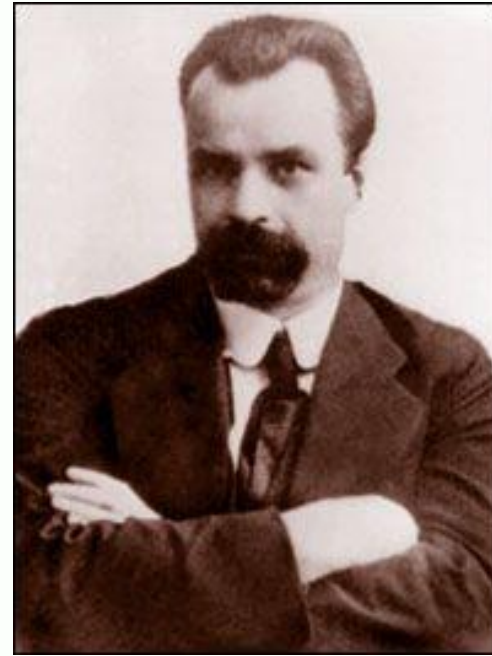

Наприкінці 1919 року Винниченко вийшов із УСДРП і організував у Відні Закордонну групу українських комуністів, створив її друкований орган — газету «Нова доба», в якій опублікував свій лист-маніфест «До класово несвідомої української інтелігенції».

У вересні 1921 В. Винниченко очолив новостворений комітет допомоги українському студентству в Берліні.

Повернувшись до Відня, Винниченко виступає з критикою національної і соціальної політики РКП (б) та Радянського уряду. Він продовжує уважно стежити за подіями в СРСР, займається літературною творчістю, живописом.

Під час німецької окупації Франції Винниченка було кинуте до концтабору за відмову співробітництва з нацистами. По закінченні війни він закликав до загального роззброєння та мирного співіснування народів світу.

Помер Володимир
Винниченко 6 березня
1951 р., похований у
французькому місті
Мужен.

На честь Володимира Винниченка
названий Кіровоградський державний
педагогічний університет.

17 вересня 2010 року у Кіровограді урочисто відкрито перший в Україні пам'ятник Володимиру Винниченкові.